

Regeling van de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport van 19 november 2008, nr. MEVA/BO-2890092, houdende regels in verband met de erkenning van EG beroepskwalificaties in de individuele gezondheidszorg

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,

Gelet op de artikelen 11 en 33, eerste en tweede lid, van de Algemene wet erkenning EG-beroepskwalificaties;

Gelet op artikel 41, zesde lid, van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg;

Besluit:

Artikel 1

In deze regeling wordt verstaan onder:

- a. *aanpassingsstage*: aanpassingsstage, bedoeld in artikel 1 van de wet;
- b. *beroepskwalificaties*: beroepskwalificaties, bedoeld in artikel 1 van de wet;
- c. *betrokken staat*: betrokken staat, bedoeld in artikel 1 van de wet;
- d. *commissie*: de in artikel 1, onderdeel c, van het Besluit buitenslands gediplomeerden volksgezondheid bedoelde commissie;
- e. *dienstverrichter*: dienstverrichter, bedoeld in artikel 21 van de wet;
- f. *minister*: Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport;
- g. *proeve van bekwaamheid*: proeve van bekwaamheid, bedoeld in artikel 1 van de wet;
- h. *richtlijn*: richtlijn nr. 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 7 september 2005, betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (PbEG, L 255);
- i. *wet*: Algemene wet erkenning EG-beroepskwalificaties;
- j. *wet BIG*: Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg.

Artikel 2

1. De aanvraag tot een erkenning van beroepskwalificaties, als bedoeld in artikel 41, eerste lid, onderdeel c, en artikel 45, eerste lid, onderdeel c, van de wet BIG, geschiedt met gebruikmaking van een daarvoor door de minister beschikbaar te stellen aanvraagformulier.
2. Bij de aanvraag worden de volgende gegevens en bescheiden verstrekt:
 - a. het in het eerste lid bedoelde aanvraagformulier;
 - b. een bewijs van nationaliteit, dan wel indien van toepassing een bewijsmiddel waaruit blijkt dat de aanvrager het verblijfsrecht heeft verkregen in een van de landen van de Europese Unie;
 - c. een gewaarmerkt afschrift van het getuigschrift van het desbetreffende beroep dat door het in het land van herkomst daartoe bij of krachtens de wet bevoegd verklaard gezag is afgegeven;
 - d. het programma van de opleiding tot het desbetreffende beroep, onderverdeeld in theorie en praktijkvakken, met opgave van de duur van het onderwijs in die vakken, afkomstig van de instelling waarbij de aanvrager het getuigschrift heeft behaald;
 - e. cijferlijsten en beoordelingen van studieresultaten, praktijkperiode of stages van de aanvrager;
 - f. indien in het land van herkomst een door een overheidsorgaan of een organisatie van beoefenaren van het desbetreffende beroep ingesteld register in stand wordt gehouden een bewijs van inschrijving in dat register, dat niet ouder is dan drie maanden;
 - g. een document niet ouder dan drie maanden, waaruit blijkt dat ten aanzien van de aanvrager geen maatregel berustend op een in het buitenland gegeven rechterlijke, tuchtrechtelijke of bestuursrechtelijke beslissing van kracht is, op grond waarvan de rechten tot de uitoefening van het betrokken beroep in het land waar de beslissing is gegeven, geheel of gedeeltelijk, tijdelijk of blijvend is verloren;
 - h. indien de aanvrager houder is van een getuigschrift afgegeven in een ander land dan de betrokken staat, een verklaring waaruit blijkt:
 - dat het getuigschrift door het daarvoor bevoegd gezag van de betrokken staat is erkend;
 - dat de houder een beroepservaring heeft van ten minste drie jaar in de betrokken staat; en
 - voor zover de verklaring betrekking heeft op een beroep dat valt onder titel III van hoofdstuk III van de richtlijn dat bij de eerste erkenning rekening is gehouden met de in genoemd hoofdstuk van de richtlijn bedoelde minimum opleidingseisen;
 - i. bewijsstukken van eventuele beroepservaring en aanvullend onderwijs.

3. De bescheiden bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, tot en met onderdeel i, zijn gesteld in het Nederlands, Engels, Frans of Duits, dan wel door een beëdigd vertaler in een van deze talen vertaald. Fotokopieën van deze bescheiden zijn gewaarmerkt.

Artikel 3

1. Teneinde te kunnen beoordelen of een van de situaties, genoemd in artikel 11, eerste lid, van de wet zich voordoet, wint de minister, alvorens te beslissen op een aanvraag tot het verkrijgen van een erkenning voor beroepskwalificaties, advies in van de commissie.
2. De commissie laat de minister weten of naar haar oordeel een van de situaties, bedoeld in artikel 11, eerste lid, van de wet zich voordoet en adviseert de minister over de beroepservaring die de aanvrager moet aantonen, dan wel de proeve van bekwaamheid die de aanvrager moet afleggen of de aanpassingsstage die de aanvrager moet doorlopen.
3. Indien de aanvrager een proeve van bekwaamheid heeft afgelegd of een aanpassingsstage heeft doorlopen, raadpleegt de minister de commissie over de vraag of de aanvrager voldoende gescoord heeft op de proeve van bekwaamheid of de aanpassingsstage met succes is afgesloten om de wezenlijke verschillen te compenseren.

Artikel 4

Indien een erkenning van beroepskwalificaties wordt aangevraagd voor het beroep van apotheker, arts, tandarts, verloskundige of verpleegkundige en een van de situaties, genoemd in artikel 11, eerste lid, van de wet van toepassing is, wordt een aanpassingsstage doorlopen van een periode van ten hoogste drie jaar.

Artikel 5

1. Voorafgaand aan de eerste dienstverrichting doet de dienstverrichter, die een beroep uitoefent als genoemd in artikel 3 van de wet BIG, melding aan de minister en verstrekt daarbij de volgende documenten:
 - a. een verklaring waaruit blijkt welk gereguleerd beroep de dienstverrichter in Nederland komt verrichten en waarin gegevens zijn opgenomen betreffende verzekeringsdekking of soortgelijke bescherming tegen financiële risico's van beroepsaansprakelijkheid;
 - b. een bewijs van nationaliteit dan wel indien van toepassing een bewijsmiddel waaruit blijkt dat de dienstverrichter het verblijfsrecht heeft verkregen in een van de landen van de Europese Unie;
 - c. bewijs van beroepskwalificaties;
 - d. een bewijs dat de dienstverrichter gerechtigd is om het betreffende beroep uit te oefenen in een andere betrokken staat dan Nederland;
 - e. een document dat niet ouder dan drie maanden is, waaruit blijkt dat ten aanzien van de aanvrager geen maatregel berustend op een in het buitenland gegeven rechterlijke, tuchtrechtelijke of bestuursrechtelijke beslissing van kracht is, op grond waarvan de rechten op de uitoefening van het betrokken beroep in het land waar de beslissing is gegeven, geheel of gedeeltelijk, tijdelijk of blijvend is verloren;
 - f. indien de aanvrager houder is van een getuigschrift afgegeven in een ander land dan de betrokken staat, een verklaring waaruit blijkt:
 - dat het getuigschrift door het daarvoor bevoegd gezag van de betrokken staat is erkend;
 - dat de houder een beroepservaring heeft van ten minste drie jaar in de betrokken staat; en
 - voor zover de verklaring betrekking heeft op een beroep dat valt onder titel III van hoofdstuk III van de richtlijn, dat bij de eerste erkenning rekening is gehouden met de in genoemd hoofdstuk van de richtlijn bedoelde minimum opleidingseisen;
 - g. voor gevallen als bedoeld in artikel 22, onderdeel b, van de wet een bewijs van de in genoemd artikel omschreven beroepservaring.
2. De dienstverrichter verstrekt de in het eerste lid bedoelde verklaring een maal per jaar indien hij voornemens is gedurende dat jaar in Nederland diensten te verrichten. Daarbij verstrekt de dienstverrichter opnieuw de documenten genoemd in het eerste lid voor zover zich daarin een wijziging heeft voorgedaan.
3. De bescheiden genoemd in het eerste lid, onderdeel a, c, d, e, f en g, zijn gesteld in het Nederlands, Engels, Frans of Duits, dan wel door een beëdigd vertaler in een van deze talen vertaald. Fotokopieën van deze bescheiden zijn gewaarmerkt.

Artikel 6

1. Voorafgaand aan de eerste dienstverrichting controleert de minister de beroepskwalificaties van de dienstverrichter die:
 - het beroep uitoefent van apotheker, arts, tandarts, verloskundige of verpleegkundige en niet in aanmerking komt voor automatische erkenning op grond van titel III, hoofdstuk III van de richtlijn op basis van de coördinatie van de minimumopleidingseisen;
 - het beroep uitoefent van fysiotherapeut, gezondheidszorgpsycholoog of psychotherapeut.
2. In aanvulling op de documenten genoemd in artikel 5, eerste lid, verstrekt de dienstverrichter voor de controle de documenten, genoemd in artikel 2, tweede lid, onderdeel d, e en i.
3. Teneinde te kunnen beoordelen of de situatie, genoemd in artikel 27, derde lid, van de wet zich voordoet, wint de minister advies in van de commissie.
De commissie laat de minister weten of naar haar oordeel de situatie bedoeld in artikel 27, derde lid, van de wet zich voordoet en adviseert de minister over de wijze waarop de dienstverrichter kan aantonen dat deze de ontbrekende kennis en vaardigheden inmiddels heeft verworven.
4. De minister kan de commissie raadplegen over de vraag of de aanvrager voldoende heeft aangetoond dat hij de ontbrekende kennis en vaardigheden heeft verworven.

Artikel 7

Deze regeling treedt in werking met ingang van de tweede dag na dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst.

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling erkenning EG-beroepskwalificaties beroepen in de individuele gezondheidszorg.

*De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
A. Klink.*

TOELICHTING

Algemeen

Bij de Algemene wet erkenning EG-beroepskwalificaties van 6 december 2007 (Stb. 2007, 530), hierna te noemen de wet, is de Europese richtlijn nr. 2005/36/EG van 7 september 2005 (PbEU L 255) betreffende de erkenning van EG-beroepskwalificaties, hierna te noemen de richtlijn, grotendeels geïmplementeerd.

De richtlijn heeft tot doel de grensoverschrijdende toegang tot gereguleerde beroepen in de Europese Unie, de EER-staten (IJsland, Noorwegen, Liechtenstein) en Zwitserland te vergemakkelijken, in die zin dat migrerende beroepsbeoefenaars die hun beroepskwalificaties in een EU-lidstaat, EER-staat of Zwitserland hebben behaald toegang hebben tot hetzelfde gereguleerde beroep in een andere EU-lidstaat, EER-staat of Zwitserland.

Bij de richtlijn zijn de drie voormalige richtlijnen betreffende het algemeen stelsel van beroepskwalificaties (richtlijn nr. 89/48/EEG, richtlijn nr. 92/51/EEG; richtlijn nr. 99/42/EEG) en een twaalfstal sectorale richtlijnen in één richtlijn ondergebracht.

In de richtlijn en de wet is in grote lijnen het stelsel van automatische erkenning gehandhaafd voor de beroepen waarvoor bij sectorale richtlijnen de inhoud en duur van de vereiste opleidingen zijn gecoördineerd. In de individuele gezondheidszorg betreft het de gereguleerde beroepen van apotheker, arts, tandarts, verloskundige en verpleegkundige. Daarnaast is het algemeen stelsel van erkenning van diploma's gehandhaafd, in die zin dat onderdanen van de lidstaten van de Europese Unie, van de EER-staten of Zwitserland in beginsel als geschikt worden beschouwd om een beroep uit te oefenen in een andere staat dan waar de daarvoor vereiste opleiding is afgerond, zonder dat de opleidingseisen voor dat beroep van tevoren zijn geharmoniseerd. In de individuele gezondheidszorg vallen de krachtens artikel 34 van de wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG) aangewezen beroepen, onder dit algemene stelsel. Het algemene stelsel is ook van toepassing op de in artikel 3 van de Wet BIG genoemde beroepen van fysiotherapeut, gezondheidszorgpsycholoog, psychotherapeut en op de beroepen apotheker, arts, tandarts, verloskundige en verpleegkundige ingeval de beroepsbeoefenaar niet voldoet aan de eisen voor automatische erkenning. In het kader van het algemene stelsel kunnen compenserende maatregelen zoals een aanpassingsstage of een proeve van bekwaamheid, worden ingezet om de wezenlijke verschillen tussen de door de migrant gevolgde opleiding en de opleidingsvereisten van de ontvangende lidstaat te overbruggen.

In de richtlijn en in de wet is een flexibel regime opgenomen voor tijdelijke en incidentele dienstverrichting. Of er sprake is van tijdelijke of incidentele dienstverrichting zal per geval beoordeeld worden en is afhankelijk van de duur, frequentie, regelmaat en continuïteit van de verrichting. Volgens jurisprudentie van het Europese Hof van Justitie (C-215/01 Schnitzer) mag bij toepassing van deze criteria geen sprake zijn van een stabiele en permanente verbinding met de economie van de ontvangende staat. Tijdelijke of incidentele dienstverrichting is mogelijk zonder een aanvraag tot erkenning van beroepskwalificaties. Wel kan van de dienstverrichter gevraagd worden zich vooraf te melden. Bij beroepen in de individuele gezondheidszorg kan een lidstaat ook vooraf de beroepskwalificaties van de dienstverrichter controleren voor zover de automatische erkenning niet van toepassing is, ter voorkoming van ernstige schade aan de gezondheid als gevolg van ontoereikende kwalificaties van de dienstverrichter.

In dat geval heeft de dienstverrichter het recht om aan te tonen dat hij de ontbrekende kennis en vaardigheden reeds heeft verworven.

Op grond van artikel 33, eerste lid, van de wet stelt de minister die het aangaat nadere regels voor de aanvraag tot erkenning van beroepskwalificaties, de aanpassingsstage en de proeve van bekwaamheid. Op grond van artikel 33, tweede lid, van de wet stelt de minister die het aangaat nadere regels voor te overleggen verklaringen en documenten ingeval van tijdelijke en incidentele dienstverrichting. De onderhavige regeling voorziet in deze nadere regels voor de gereguleerde beroepen in de individuele gezondheidszorg, te weten:

- de in artikel 3 van de Wet BIG genoemde beroepen: apotheker, arts, fysiotherapeut, gezondheidszorgpsycholoog, psychotherapeut, tandarts, verloskundige en verpleegkundige.
- de krachtens artikel 34 van de Wet BIG aangewezen beroepen: apothekersassistent, diëtist, ergotherapeut, huidtherapeut, logopedist, mondhygiënist, oefentherapeut, optometrist, orthoptist, podotherapeut, radiotherapeutisch laborant, radiodiagnostisch laborant, tandprotheticus en verzorgende in de individuele gezondheidszorg.

Op grond van artikel 33, derde lid, van de wet zijn de colleges van de beroepsorganisaties, als bedoeld in artikel 14, tweede lid, onderdeel e, van de Wet BIG, bevoegd tot het treffen van nadere regels als bedoeld in het eerste en tweede lid van artikel 33 van de wet, voor de onder hen ressorterende specialismen.

Administratieve lasten

Deze regeling heeft geen effect voor administratieve lasten.

Artikelsgewijs

Artikel 1

Een betrokken staat betreft de lidstaten van de Europese Unie en de staten die partij zijn bij de overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (Liechtenstein, Noorwegen, IJsland) en Zwitserland.

Artikel 2

Artikel 2 behelst de procedure voor een aanvraag tot erkenning van beroepskwalificaties met betrekking tot gereguleerde beroepen in de individuele gezondheidszorg, die onder het algemeen stelsel vallen. Dit zijn de op basis van artikel 34 van de Wet BIG aangewezen beroepen en de in artikel 3 van de Wet BIG genoemde beroepen van fysiotherapeut, gezondheidszorgpsycholoog en psychotherapeut. Daarnaast is het algemeen stelsel van toepassing op de beroepen van apotheker, arts, tandarts, verloskundige en verpleegkundige ingeval de beroepsbeoefenaar niet in aanmerking komt voor automatische erkenning van beroepskwalificaties op basis van de coördinatie van de minimum opleidingseisen. Voor de beroepsbeoefenaren die in aanmerking komen voor automatische erkenning van hun getuigschrift, geldt de procedure zoals opgenomen in artikel 8 van het Besluit buitenslands gediplomeerden volksgezondheid en in de Regeling aanwijzing buitenlandse diploma's volksgezondheid.

Een aanvraag tot een erkenning van beroepskwalificaties op het gebied van gereguleerde beroepen in de individuele gezondheidszorg, wordt ingediend bij het Centraal Informatiepunt Beroepen Gezondheidszorg te Den Haag (CIBG).

Het CIBG besluit namens de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport op de aanvraag, na een eventueel advies van Commissie buitenslands gediplomeerden volksgezondheid.

In het tweede lid is aangegeven welke gegevens bij de aanvraag moeten worden overgelegd. Hierbij is grotendeels aangesloten bij artikel 13 van de wet.

Artikel 2, tweede lid, onderdeel h, betreft de migrerende beroepsbeoefenaar die in bezit is van een opleidingstitel die is behaald in een derde land en die erkend is door het bevoegd gezag van een van de lidstaten van de Europese Unie, EER-staten of Zwitserland. De migrerende beroepsbeoefenaar dient in dat geval naast zijn getuigschrift een verklaring te overleggen, waaruit blijkt dat het bevoegd gezag van de betrokken staat het getuigschrift heeft erkend met inachtneming van de minimum opleidingseisen en waaruit blijkt dat drie jaar ervaring is opgedaan in het betrokken beroep in een van de vermelde staten.

Artikel 3

Om te kunnen beoordelen of een van de situaties als vermeld in artikel 11, eerste lid, van de wet zich voordoet, te weten:

- * ingeval de door de migrerende beroepsbeoefenaar gevolgde opleiding korter is dan die vereist in het ontvangende land,
- * ingeval de door de migrerende beroepsbeoefenaar gevolgde opleiding vakken bevat die wezenlijke verschillen vertonen met de vakken van de in het ontvangende land vereiste opleiding,
- * dan wel ingeval het in Nederland gereguleerde beroep een of meer gereguleerde beroepswerkzaamheden omvat die niet bestaan in hetzelfde beroep in de betrokken staat van oorsprong, wordt advies ingewonnen bij de Commissie buitenslands gediplomeerden volksgezondheid (hierna te noemen de commissie). In dit artikel is aangegeven waarop het advies van de commissie betrekking heeft; namelijk of en zo ja welke van de situaties, zoals hiervoor vermeld, van toepassing is en of de aanvrager beroepservaring aan moet tonen, een proeve van bekwaamheid of een aanpassingsstage af moet leggen. De commissie adviseert daarnaast over de inhoud van de compenserende maatregelen en over de vraag of na het afleggen daarvan de wezenlijke verschillen in voldoende mate zijn gecompenseerd.

Artikel 4

Artikel 4 geeft uitvoering aan het bepaalde in artikel 41, zesde lid, van de Wet BIG. In dat artikel is bepaald dat de buitenslands gediplomeerde geen keuze toekomt tussen een aanpassingsstage en een proeve van bekwaamheid in de bij ministeriële regeling aangewezen gevallen. Op grond van het onderhavige artikel 4 komt de migrerende beroepsbeoefenaar die het beroep van apotheker, arts, tandarts, verloskundige of verpleegkundige in Nederland uit wil oefenen en die niet in aanmerking

komt voor een automatische erkenning, geen keuze toe tussen een aanpassingsstage en proeve van bekwaamheid. Deze beroepsbeoefenaars moeten op grond van deze regeling een aanpassingsstage doorlopen van ten hoogste drie jaar. De reden van de uitsluiting van het keuzerecht is dat er voor deze beroepen geen adequate proeve beschikbaar is. Een aanpassingsstage, waarbij ook praktijkervaring wordt opgedaan, is voor de vermelde beroepen beter toegespitst om de wezenlijke verschillen in de opleidingen te overbruggen. Na het afronden van een aanpassingsstage, valt te verwachten dat de migrerend beroepsbeoefenaar op een verantwoorde wijze zijn beroep in het Nederlandse zorgstelsel zal kunnen uitoefenen.

Artikel 5

Bij brieven van 15 mei 2008 (Kamerstukken I 2007/08, 31059, D) en 15 mei 2008 (Kamerstukken II, 2007/08, 31059, nr. 10) heeft de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen aan de Eerste en Tweede Kamer een lijst gezonden van alle gereguleerde beroepen waarop per beroep is aangegeven of bij tijdelijke en incidentele dienstverrichting een melding vooraf in de zin van artikel 23 van de wet is vereist.

Artikel 5 bevat een nadere regeling voor de procedure van deze melding voor de in artikel 3 van de Wet BIG genoemde beroepen van apotheker, arts, fysiotherapeut, gezondheidszorgpsycholoog, psychotherapeut, tandarts, verloskundige en verpleegkundige.

In het onderhavige artikel 5 is ook een plicht tot melding opgenomen voor de beroepen apotheker, arts, tandarts, verloskundige en verpleegkundige die in aanmerking komen voor automatische erkenning op basis van de in titel III, hoofdstuk III van de richtlijn bedoelde minimumopleidingseisen. Reden hiertoe is dat de Inspectie voor de Gezondheidszorg in het kader van haar toezichthoudende taak moet kunnen nagaan of de betrokken beroepsbeoefenaar al dan niet op tijdelijke of incidentele basis werkzaam is in het Nederlandse zorgstelsel en aan de vereiste beroepskwalificatie voldoet. De melding vindt plaats bij het CIBG te Den Haag. Voor wat betreft de te overleggen documenten is zoveel mogelijk aangesloten bij artikel 23 van de wet.

Het bewijs onder punt d betreft een bewijs van inschrijving in een beroepsregister ingeval dat in het land van herkomst aanwezig is. Het document onder punt e betreft een verklaring van de betrokken bevoegde autoriteit van het land van herkomst waaruit blijkt dat de migrant niet op grond van een rechterlijke, tuchtrechterlijke, of bestuursrechtelijke beslissing het recht op de uitoefening van het betrokken beroep geheel, gedeeltelijk, tijdelijk of blijvend is verloren.

De colleges van de beroepsorganisaties, die belast zijn met regelgeving inzake erkenning als specialist, zijn voor de onder hen ressorterende specialismen, bevoegd tot het treffen van een nadere regeling voor de procedure van de melding.

Artikel 6

Bij de regeling vaststelling lijst gereguleerde beroepen (Stcrt. 30 januari 2008, nr. 21) zijn de beroepen aangegeven waarbij ingeval van tijdelijke en incidentele dienstverrichting een controle vooraf kan plaatsvinden. In de individuele gezondheidszorg betreft het de beroepen apotheker, arts, tandarts, verloskundige en verpleegkundige, die niet in aanmerking komen voor erkenning op basis van de coördinatie van de minimumopleidingseisen en voor de fysiotherapeut, gezondheidszorgpsycholoog en psychotherapeut. In artikel 6 zijn de procedure en voorwaarden voor de controle nader uitgewerkt.

Op grond van artikel 27 van de wet zal controle als ook het opleggen van compenserende maatregelen slechts in uitzonderlijke gevallen kunnen plaatsvinden, te weten ingeval ontoereikende beroepskwalificaties van de dienstverrichter leiden tot ernstige schade voor de volksgezondheid of veiligheid van een patiënt. Hierover wint de Minister advies in van de commissie. Indien de commissie wezenlijke verschillen constateert tussen de beroepskwalificaties van de dienstverrichter en de in Nederland vereiste opleiding voor de toelating tot het desbetreffende beroep en er om die reden sprake kan zijn van ernstige schade aan de volksgezondheid, geeft de commissie de wijze aan waarop de dienstverrichter kan aantonen dat hij de ontbrekende kennis en vaardigheden heeft verworven. Hierbij valt te denken aan een proeve van bekwaamheid.

De colleges van de beroepsorganisaties, die belast zijn met regelgeving inzake erkenning als specialist, zijn voor de onder hen ressorterende specialismen bevoegd tot het treffen van een nadere regeling voor de procedure van de controle.

*De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
A. Klink.*